

РЕШЕНИЕ

№ 20075

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4835** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на И. М. И., подадена чрез адв. В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 1141/16.04.2024 г., издадена от инспектор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена от некомпетентен орган, при неизпълнение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в нарушение на чл. 35 АПК, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Иска се отмяна на наложената принудителна мярка, ведно с присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващия, чрез адв. В., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като бъдат присъдени разноски за държавна такса в размер на 10 лева и адвокатско възнаграждение – 400 лв.

Ответникът – П. В. П. - инспектор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С обжалваната Заповед по чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП на оспорващия е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС – фолксваген голф за срок от шест месеца,

като е отнето СРМПС, част II №[ЕИК] и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . Като мотиви за издаване на процесния акт е посочен издаден АУАН серия GA № 1168650 от 16.04.2024 г. /л. 8/ съставен от мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР - П. Д. Ч..

Горепосоченият АУАН е съставен в [населено място] на И. М. И. на 16.04.2024 г. в 13:34 часа, за това, че при извършена проверка до бл. 40 е установено от проверяващите, че водачът на МПС е неспособен, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП – управлява без да е правоспособен водач.

По делото са приети без оспорване от страните писмени доказателства представени с жалбата, административната преписка, в това число доказателства относно компетентността на издателя на оспорената ЗППАМ, АУАН, Справка – картон на водача /л. 11-14/, както и допълнително депозиран от ответника с писмо от 09.07.2024 г. писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Във връзка с доводите за нищожност на оспорената заповед, съдът намира следното: Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. (л. 17-18) подписана от министъра на вътрешните работи, са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата ГД „Национална полиция“, ГД „Гранична полиция“ – в районите на аерогарите и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. (л. 16) директорът на СДВР е определил да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП служители от Отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Съгласно приложена Заповед № 8121К-417/17.01.2024 г. (л. 41 гръб) П. В. П. заема длъжността полицейски инспектор IV степен в 01 група „Пътен контрол“ в 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма, съдържа всички необходими реквизити, заложи в изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. В акта са посочени фактическите и правни основания обусловили издаването му. Не са изложени мотиви относно продължителността на мярката – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 (шест) месеца. Предвид обаче прилагането на ПАМ за минималния предвиден нормативно срок, порокът не се преценява за съществен.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, такива, които ако не бяха допуснати,

биха обосновали други фактически и правни изводи на административния орган. Оспорената заповед е издадена въз основа на АУАН ГА № 1168650 от 16.04.2024 г., същият е съставен за нарушение по чл. 150 от ЗДвП, е и надлежно връчен на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ.

Съобразно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т. 2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата на чл. 150 ЗДвП постановява, че всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 ЗДвП и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4 с. з.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че И., който е управлявал процесното ППС на 16.04.2024 г. е бил неспособен водач.

От приложената справка картон на водача – И. М. И. /л. 11-14/ се установява, че спрямо И. е издадена ЗППАМ № 18-4332-001292 от 26.02.2018 г. на СДВР – ОПП, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 4 ЗДвП – изземване на СУМПС на водач на МПС, на който са отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 ЗДвП. Изложеното сочи, че в нарушение на чл. 150 ЗДвП И. е управлявал МПС, след като СУМПС е иззето по реда на чл. 171, т. 4 ЗДвП.

Не са налице предпоставките за отмяна на заповедта по настоящето производство, каквото е искането в жалбата, тъй като безспорно са установени материалноправните предпоставки за налагане на процесната ПАМ. В тежест на жалбоподателя е да обори констатациите в АУАН относно липсата на валидно СУМПС за водача. Доказателства, че към датата на проверката И. е бил правоспособен водач не са представени в административното производство по налагане на ПАМ. Такива не са представени и до приключване на съдебното дирене в настоящето производство. В тази връзка са неоснователни възраженията на процесуалния представител на оспорващия, че същият е придобил категории „С“, „Д“ и „М“ и не може да е изгубил уменията си на водач.

Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от

възможност неправопособни лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, на които същото не е отнето и които не са лишени по този начин от правото да управляват МПС.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. И., подадена чрез адв. В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1141/16.04.2024 г., издадена от инспектор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: